

XIV artikla

Jommassakummassa sopimusvaltiossa asuva henkilö, joka ei toisessa sopimusvaltiossa harjoita liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, on oleva tässä toisessa valtiossa vapaa kaikista omaisuuden myynnin, siirron tai vaihdon tuottamasta voitosta määrättävistä veroista.

XV artikla

1. Sopimusvaltioiden asianomaisten viranomaisten on pyynnöstä vaihdettava sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeellisia tämän sopimuksen määräysten täytäntöönpanemiseksi tai veronkavallusten estämiseksi taikka siinä hallinnossa, jota voimassa olevien määräysten mukaan harjoitetaan verotuksen välttämisen ehkäisemiseksi, mikäli on kysymys tässä sopimuksessa tarkoitetuista veroista.

2. Näin vaihdetut tiedot säilyttävät salaisen luonteensa eikä niitä saa ilmaista muille kuin niille henkilöille, joiden tehtävänä on näiden verojen maksuunpano ja periminen.

3. Tämän artiklan määräysten ei ole missään tapauksessa katsottava velvoittavan kumpaakaan valtiota ilmoittamaan toiselle valtiolle muita kuin sellaisia tietoja, joita se oman verolainsäädäntönsä mukaan voi saada, tai tietoja, joiden antaminen merkitsisi sellaisen teollisen tai kaupallisen salaisuuden paljastamista, joka käsittää valmistusmenetelmää tai menettelytapaa koskevan taikka ammatillisen salaisuuden.

4. Näiden määräysten ei ole katsottava velvoittavan kumpaakaan valtiota ryhtymään sen voimassa olevien säännösten tai vakiintuneen käytännön vastaisiin hallinnollisiin toimenpiteisiin.

XVI artikla

1. Henkilö, joka näyttää, että sopimusvaltioiden veroviranomaisten toimenpiteet johtavat kaksinkertaiseen verotukseen tämän sopimuksen tarkoittamien verojen kohdalla, voi tehdä tästä oikaisuvaatimuksen sille valtiolle, jossa hän asuu. Jos vaatimus katsotaan oikeutetuksi, tämän valtion asianomaiset viranomaiset voivat sopia toisen valtion asianomaisten viranomaisten kanssa kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemisestä kohtuullisella tavalla.

2. Sopimusvaltioiden asianomaiset viranomaiset voivat samoin sopia kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemisestä tapauksissa, joissa henkilön on todettu olevan kahden maan asukas.

XVII artikla

Kumpikaan sopimusvaltio ei saa määrätä toisen sopimusvaltion kansalaisille raskaampia veroja kuin se määrää samoissa olosuhteissa omille kansalaisilleen.

XVIII artikla

1. Tämän sopimuksen määräyksien ei ole katsottava millään tavalla kumoavan tai koskevan sitä oikeutta muihin tai pitemmälle ulottuviin verovapauksiin, joka diplomaattisille tai konsulaattien virkamiehille nykyään kuuluu tai mikä tulevaisuudessa sellaisille virkamiehille ehkä myönnetään.